

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **J. L. F.**
bytem X

zastoupen advokátem JUDr. Emilem Fleglem,
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2025, čj. MD-24118/2025-160/3, sp. zn. MD/24118/2025/160

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2025, čj. MD-24118/2025-160/3, sp. zn. MD/24118/2025/160, se ruší a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 18 405 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Emila Flegela, advokáta.

Odůvodnění:

Vymezení věci a žalobní argumentace

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného čj. MD-24118/2025-160/3 ze dne 24. 4. 2025, kterým jako odvolací (druhoinstanční) správní

orgán rozhodl, že se jako opožděné zamítá odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností, ze dne 30. 12. 2024, čj. MHMP 2070445/2024/Dit, kterým správní orgán prvního stupně zamítl jako nedůvodné žalobcovy námitky proti záznamu dvanácti bodů v bodovém hodnocení řidiče ke dni 5. 8. 2024. Žalobce má za to, že odvolání bylo podáno včas a napadené rozhodnutí je nezákonné.

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházel z toho, že rozhodnutí správního orgánu 1. stupně čj. MHMP 2070445/2024/Dit bylo vydáno dne 31. 12. 2024 a doručováno žalobci prostřednictvím držitele poštovní licence, přičemž mu bylo doručeno po uplynutí desetidenní úložní lhůty od oznámení fikcí dne 16. 1. 2025, a následně bylo vloženo do jeho poštovní schránky. Následujícím dnem, tj. 17. 1. 2025, započal běh patnáctidenní lhůty pro podání odvolání, která marně uplynula dne 31. 1. 2025. Rozhodnutí tak nabylo právní moci dne 1. 2. 2025, aniž by proti němu bylo žalobcem podáno v zákonné lhůtě odvolání, které žalobce podal prostřednictvím držitele poštovní licence až dne 14. 2. 2025.

3. Žalobce namítl, že prvoinstančnímu správnímu orgánu již dne 28. 11. 2024 prostřednictvím zmocněnce doručil plnou moc a od tohoto dne je tedy ve správním řízení zastupován zmocněncem. Zmocněnci přitom žádné rozhodnutí ve věci – vydané prvoinstančním správním orgánem až dne 31. 12. 2024 – nebylo nikdy doručeno. Prvoinstanční rozhodnutí ve věci tedy bylo doručeno toliko žalobci, nikoliv jeho zmocněnci, což ostatně sám žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatuje.

4. Žalobce namítl, že za opožděné je nutno považovat takové odvolání, které bylo podáno až po uplynutí stanovené odvolací lhůty. Tak tomu ovšem vzhledem k ustanovení § 34 odstavec 2 správního řádu v daném případě není, neboť doručení rozhodnutí žalobci, který je ve věci zastoupen, nemělo účinky pro běh lhůt, a odvolací lhůta se doručením rozhodnutí žalobci nerozeběhla, tedy ani neuplynula. Doručení písemnosti zastoupenému účastníkovi řízení nemá účinky pro běh lhůt, pokud zákon nestanoví jinak. To znamená, že je-li počátek běhu určité lhůty, např. lhůty pro podání odvolání proti nepravomocnému rozhodnutí příslušného prvostupňového správního orgánu, vázán na doručení písemnosti, je pro počátek běhu takové lhůty rozhodný okamžik doručení písemnosti zástupci. Skutečnost, zda a kdy byla písemnost doručena i zastoupenému účastníkovi správního řízení, je pro běh lhůty nerozhodná. Pokud tedy z doručení písemnosti vyplývá lhůta pro učinění určitého procesního úkonu, ta začne běžet od okamžiku doručení písemnosti zástupci. Lhůta pro podání odvolání tak v předmětné věci nikdy nepočala běžet. Odvolání podané před doručením rozhodnutí zmocněnci (kterému dosud doručeno nebylo) tak nemůže být opožděné, ale bylo fakticky podáno předčasně. Vadu nedoručení rozhodnutí zmocněnci nelze zhojit doručením rozhodnutí přímo účastníkovi řízení, neboť to je vyloučeno ze zákona, a navíc se jedná o nezákonné doručování, když účastníkovi řízení rozhodnutí doručováno vůbec být nemá. Nezákonný postup správního orgánu nelze aprobovat jako správný.

5. Závěrem podané žaloby žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též NSS) ze dne 17. 12. 2008, čj. 1 As 100/2008 - 61, v němž je uvedeno: „Rozhodnutí, kterým se ukládá sankce za přestupek, nespadá do kategorie písemností dle § 34 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, tedy písemností, které se doručují nejen zástupci, ale i zastoupenému. V případě tohoto rozhodnutí správní orgán osobní součinnost zastoupeného nepotřebuje.“ Totéž obdobně

platí pro řízení o námitkách proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče. Jelikož odvolání ve věci nebylo podáno opožděně, je na místě, aby soud napadené rozhodnutí jako nezákonné zrušil.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro neopodstatněnost. K žalobní argumentaci uvedl, že při svém rozhodování a doručování rozhodnutí o odvolání vycházel z obsahu spisové dokumentace, v níž nebyla plná moc obsažena, přičemž vycházel ze skutečnosti, že i správní orgán I. stupně doručoval žalobci v situaci, již vyhodnotil tak, že žalobce není zastoupen. Žalovaný tak postupoval v dobré víře, že žalobce zastoupen není a nemohl rozhodovat jinak.

7. Dodatečným neformálním šetřením ve spolupráci se správním orgánem I. stupně však bylo po podání žaloby zjištěno, že plná moc datovaná dnem 5. 9. 2024 pro Mgr. Zdeňka Burdu, advokáta, doručena správnímu orgánu I. stupně dne 28. 11. 2024 na jeho podatelnu byla, ale nebyla přiřazena jeho spisovou službu ke spisu, v němž bylo vedeno příslušné řízení o námitkách proti dosažení 12 bodů v kartě řidiče žalobce. Následně, přes všechny okolnosti případu, v původním řízení Mgr. Burda ve věci nijak nevystupoval.

8. Žalovaný zdůraznil, že žalobou nejsou napadány žádné skutečnosti ani důkazy, jejichž jiné vyhodnocení by mohlo vést k jinému závěru, než že žalobce dosáhl ke dni 5. 8. 2024 12 bodů v kartě řidiče, v důsledku čehož pozbyl do dne 5. 8. 2025 řidičské oprávnění. V tomto směru, ač bylo odvolání zamítnuto jako opožděné, nikoliv včasné, žalovaný ve smyslu ustanovení § 92, věty druhé a násl. správního řádu rozhodnutí správního orgánu I. stupně přezkoumal a neshledal, že by bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, nebo že by jeho vydání předcházela jakákoliv nezákonnost v postupu správního orgánu I. stupně, včetně způsobilosti všech podkladů pro záznam bodů shromážděných ve spise pro záznam příslušného počtu bodů. Žaloba má dle žalovaného ryze procesní formální charakter a mimo namítání (ne)opožděnosti podaného odvolání v jiném směru nijak materiálně nenapadá vlastní řízení a v něm provedené důkazy. Žalobcem podané odvolání rovněž neobsahovalo žádné konkrétní námitky a mělo tzv. blanketní charakter. Nelze proto očekávat jiné posouzení věci na straně žalovaného v novém odvolacím řízení, pokud jde o způsobilost ve spise obsažených podkladů pro záznam bodů, ani o splnění zákonných náležitostí při vydání rozhodnutí správním orgánem I. stupně.

9. Za těchto okolností žalovaný dále zdůraznil, že ke dni 5. 8. 2025 uplyne doba, po níž žalobce pozbyl řidičské oprávnění, nebylo by tedy rozhodováno o tom, zda žalobce bude mít ještě po nějakou dobu řidičské oprávnění pozbyté. V neposlední řadě žalovaný uvádí, že se lze důvodně domnívat, že žalobce byl v kontaktu se svým předchozím zmocněncem Mgr. Burdou přinejmenším v souvislosti s doručením rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tento však nezačal aktivně konat v jeho prospěch, ale zůstal zmocněncem nekonajícím žádné úkony, kdy žalovaný byl zřejmě „ponechán“, aby podal opožděné odvolání. O zastoupení Mgr. Burdou se žalovaný dozvěděl až z podané žaloby, neboť tento zmocněnec v původním řízení nikdy neprovedl žádný úkon, který by pro něj vyplýval ze spolupráce se zmocňujícím žalobcem, a kterým by upozornil, že je žalobce zastoupen. Naopak, ve věci bylo postupováno ze žalobcovy strany tak, že to nevzbuzovalo pochybnosti o tom, že by byl zastoupen, když konal osobně další úkony ve věci a nenamítal způsob doručování, zejména

když dne 24. 4. 2025 od něj žalovaný obdržel osobně podanou žádost o ochranu před nečinností, na níž reagoval vydáním usnesení ze dne 19. 5. 2025, čj. MD-24118/2025-160/5, doručeném přímo žalobci dne 27. 5. 2025, bez další reakce.

10. O zvláštním pozadí podání odvolání v této souvislosti podle žalovaného svědčí i to, že sama listina ve skutečnosti atypicky není nijak datována, datována je pouze obálka poštovní samolepkou (dne 14. 02. 2025), takže není nijak určitelné, kdy vlastně vznikla. Tento průběh věci může nasvědčovat, že správní orgán I. stupně byl po zjištění jeho pochybení ponechán v omylu, ačkoliv reálně předmětné odvolání nemuselo být učiněno jako opožděné. Žalovaný proto navrhl, aby soud posoudil postup na straně žalobce, respektive jeho zastoupení, jako nezaslouživší právní ochranu, mající za cíl získání dalšího finančního prospěchu z provádění úkonů a hrazení nákladů řízení žalovaným a vedoucí v případě zrušení rozhodnutí žalovaného pouze k formálnímu procesnímu prodloužení řízení ve věci.

Replika žalobce

11. Žalobce podal k vyjádření žalovaného repliku, v níž setrval na svých argumentech. Zdůraznil, že plná moc ve spisovém materiálu obsažena být měla a skutečnost, že tomu tak nebylo, žalobce nezavinil, o této skutečnosti ani nevěděl (nenahlížel do spisového materiálu) a nelze mu ji žádným způsobem klást k tíži. Sotva lze vytýkat žalobci, že sám jako právní laik a navíc cizinec, nedisponující dostatečnou znalostí češtiny a neznalý právního systému v České republice, podal pouze blanketní odvolání ve věci, když následky zavinily správní orgány právě tím, že ve věci zcela ignorovaly existenci zmocněnce. V předmětném soudním řízení se navíc přezkoumává pouze to, zda odvolání bylo či nebylo podáno opožděně, nikoliv to, jaký by byl osud odvolání, kdyby bylo odůvodněno, a ne věc nemá vliv ani přinejmenším implicitně – ale přesto zcela jasně – vyjádřené stanovisko žalovaného, že pokud bude jeho rozhodnutí soudem zrušeno, tak novém odvolacím řízení odvolání žalobce stejně zamítne. Takový hypotetický postup pak bude žalobce moci opět nechat přezkoumat správním soudem. Odvolání vůbec nemohlo být učiněno jako opožděné, neboť dokud nebylo prvoinstanční rozhodnutí doručeno zmocněnci, tak se vůbec nerozeběhla odvolací lhůta; ta pak logicky ani nikdy neuplynula, nemohla tím pádem být zmeškána a odvolání nemohlo být podáno až po jejím uplynutí, tedy opožděně.

12. Žalobci je absurdně vytýkáno, že jeho zmocněnec v řízení neprovedl žádný úkon, aniž však byla reflektována okolnost, že zmocněnec žádný úkon vůbec učinit nemohl, neboť poté, co správnímu orgánu doručil plnou moc, mu tento nikdy nezaslal žádnou písemnost, na kterou by mohl zmocněnec reagovat jakýmkoliv úkonem. Advokát, který zpracovává desítky či stovky živých kauz, přirozeně nemůže – ani nemá žádný důvod a v konečném důsledku ani technické prostředky a reálnou možnost – sledovat, zda mu už nějaký správní orgán „dlouho neodpověděl“ a aktivně se domáhat činnosti ze strany správního orgánu. Zasláním plné moci správnímu orgánu pro advokáta fakticky skončila veškerá činnost ve věci a zájem o ni až do doby, než správní orgán učiní další úkon, na který bude moci reagovat. Zmocněnec upozornil, že je žalobce zastoupen, právě doručením plné moci prvoinstančnímu správnímu orgánu. Zmocněnci žalobce dosud nebylo doručeno prvoinstanční rozhodnutí ve věci ani za situace, kdy již žalovaný a prvoinstanční správní orgán prokazatelně vědí, že mu rozhodnutí doručeno být mělo, a zcela záměrně a vědomě nadále udržují takto vzniklý protiprávní stav.

Řízení před správními orgány

13. Oznámením ze dne 9. 8. 2024, čj. MHMP 1615631/2024, byl žalobce vyrozuměn o tom, že ke dni 5. 8. 2024 dosáhl celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, proto byl žalobce vyzván, aby ve lhůtě 5 pracovních dnů odevzdal řidičský průkaz s tím, že ve stejné lhůtě pozbývá řidičského oprávnění podle § 123c odstavce 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně dalších zákonů (zákon o silničním provozu), v platném znění. Oznámení bylo žalobci uloženo dne 13. 8. 2024.

14. Podáním ze dne 23. 9. 2024 žalobce uplatnil proti výše uvedenému oznámení námitky, a to proti všem jednotlivým záznamům bodů v registru řidičů.

15. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 31. 12. 2024, čj. MHMP 2070445/2024/Dit, byly námitky žalobce zamítnuty a provedený záznam 12 bodů ke dni 5. 8. 2024 byl potvrzen. Rozhodnutí bylo doručováno žalobci prostřednictvím držitele poštovní licence, přičemž mu bylo doručeno po uplynutí 10denní úložní lhůty od oznámení fikcí dne 16. 1. 2025, a následně bylo vloženo do jeho poštovní schránky. Následujícím dnem, tj. 17. 1. 2025, započal běh 15denní lhůty pro podání odvolání, která marně uplynula dne 31. 1. 2025. Rozhodnutí tak podle názoru správních orgánů nabylo právní moci dne 1. 2. 2025, aniž by proti němu bylo žalobcem podáno v zákonné lhůtě odvolání, které žalobce osobně podal prostřednictvím držitele poštovní licence až dne 14. 2. 2025.

16. Na základě těchto skutečností dospěly správní orgán I. stupně i žalovaný k závěru, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo podáno opožděně, o čemž rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 24. 4. 2025, kterým odvolání žalobce jako opožděné zamítl. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 6. 5. 2025.

Řízení před soudem

17. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, s čímž účastníci řízení výslovně souhlasili [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.)]. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, jenž tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

18. Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť veškeré listiny potřebné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí [viz rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, čj. 9 Afs 8/2008 - 117, publikovaný pod č. 2383/2011 ve Sbírce NSS, a dostupný též online na www.nssoud.cz]. Soud proto neprováděl dokazování k žalobě připojenou plnou mocí, kterou žalobce dne 5. 9. 2024 zmocnil Mgr. Zdeňka Burdu *k zastupování ve správním přestupkovém, námitkovém a obdobném řízení, vedeném u Magistrátu hl. m. Prahy pod čj. MHMP 161531/2024, a k řízením, úkonům a jednáním navazujícím a souvisejícím*, kterou žalobce připojil k žalobě. K tomu soud uvádí, že z obsahu vyjádření žalovaného k žalobě vyplývá, že tato listina byla žalovaným následně (po podání žaloby) dohledána a je mezi stranami nesporná. Proto není třeba tento důkazní návrh

provádět a soud vzal shodná tvrzení účastníků za svá (§ 120 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

19. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.

20. Žaloba je důvodná.

Posouzení důvodnosti žalobních námitek

21. Podstatou sporu mezi účastníky řízení je posouzení důvodnosti námítky, že nebyly splněny podmínky pro zamítnutí žalobcem podaného odvolání jako opožděného.

22. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházel z toho, že rozhodnutí správního orgánu 1. stupně bylo vydáno dne 31. 12. 2024 a doručováno žalobci prostřednictvím držitele poštovní licence, přičemž mu bylo doručeno po uplynutí desetidenní úložní lhůty od oznámení fikcí dne 16. 1. 2025, a následně bylo vloženo do jeho poštovní schránky. Následujícím dnem, tj. 17. 1. 2025, započal běh patnáctidenní lhůty pro podání odvolání, která marně uplynula dne 31. 1. 2025. Rozhodnutí tak nabylo právní moci dne 1. 2. 2025, aniž by proti němu bylo žalobcem podáno v zákonné lhůtě odvolání, které žalobce podal prostřednictvím držitele poštovní licence až dne 14. 2. 2025.

23. Oproti tomu žalobce namítl, že prvoinstančnímu správnímu orgánu již dne 28. 11. 2024 prostřednictvím zmocněnce doručil plnou moc a od tohoto dne je tedy ve správním řízení zastupován zmocněncem. Zmocněnci přitom žádné rozhodnutí ve věci – vydané prvoinstančním správním orgánem až dne 31. 12. 2024 – nebylo nikdy doručeno. Prvoinstanční rozhodnutí ve věci tedy bylo doručeno toliko žalobci, nikoliv jeho zmocněnci, což ostatně sám žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatuje.

24. Podle ustálené judikatury je soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu (srov. např. rozsudky NSS ze dne 5. 12. 2003, čj. 5 A 14/2002 - 35, č. 287/2004 Sb. NSS, ze dne 30. 9. 2008, čj. 8 As 51/2006 - 112, a ze dne 27. 11. 2008, čj. 2 As 53/2007 - 111; aktuálně rozsudek NSS ze dne 15. 8. 2024, čj. 8 As 198/2023 - 33, bod 16). Proto se soud nezabývá posouzením zákonnosti prvostupňového rozhodnutí o zamítnutí námitek proti záznamu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, ale výlučně tím, zda závěr žalovaného o opožděnosti odvolání, na němž je napadené rozhodnutí založeno, je v souladu se zákonem či nikoliv.

25. Pro zodpovězení této otázky je klíčová úprava obsažená v ustanovení § 34 odstavec 1 a zejména pak v odstavci 2 věta druhá zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (správní řád). V § 34 odst. 1 správního řádu je zakotveno, že zástupce (mj. jenž zastupuje účastníka na základě plné moci) v řízení vystupuje jménem zastoupeného. Z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému. V § 34 odst. 2 správního řádu je pak zakotveno, že s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak. Pokud doručení písemnosti zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt podle § 34 odst. 2 věta druhá správního řádu, v praxi to znamená, že případná lhůta pro provedení určitého úkonu, jež by z takové písemnosti vyplývala, se bude obecně počítat

nikoliv od doručení písemnosti zastoupeného, ale výlučně od doručení písemnosti zástupce. V nyní posuzovaném případě tak doručení písemnosti žalobci nemá vliv na běh lhůty pro podání odvolání, pro jehož začátek je rozhodující doručení písemnosti zástupci, k němuž však podle obsahu spisu i shodného tvrzení účastníků řízení vůbec nedošlo.

26. Pokud v posuzované věci prvoinstanční správní orgán doručil vyhotovení rozhodnutí o zamítnutí námitek žalobci, nepostupoval v rozporu se správním řádem ani se zákonem o přestupcích ani případně s jiným právním předpisem, nicméně toto doručení nemělo naprosto žádný vliv na běh 15denní lhůty k podání odvolání vůči dotyčnému rozhodnutí. Tato lhůta totiž dosud vůbec nepočala běžet, neboť rozhodnutí o námitkách dosud nebylo řádně doručeno právnímu zástupci žalobce podle plné moci ze dne 5. 9. 2024. Žalobou napadené rozhodnutí je nezákonné pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé (§ 76 odst. 1 písm. c/ s. ř. s.).

27. Na uvedeném závěru nemůže ničeho změnit ani argumentace žalovaného uvedená ve vyjádření k podané žalobě. Tvrzení o nepřirazení plné moci ze dne 5. 9. 2024 spisovou službou ke spisu vedenému ve věci námitek je zcela bez významu, neboť číslo jednací uvedené na plné moci (MHMP 1615631/2024) se zcela shoduje s číslem jednacím uvedeným na oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče ze dne 9. 8. 2024, i na námitkách žalobce ze dne 23. 9. 2024. Ani skutečnost, že žalobcem zmocněný zástupce v řízení neučinil žádný úkon jménem zastoupeného žalobce a že žalobce v celém řízení vystupoval sám za sebe jako nezastoupený, aniž by jakkoliv dal najevo existenci právního zastoupení podle plné moci ze dne 5. 9. 2024, nemohou podle názoru soudu ničeho změnit na objektivním závěru, že rozhodnutí o námitkách nebylo v rozporu se zákonem řádně doručeno zmocněnému zástupci žalobce.

28. Obdobně pro posouzení věci není rozhodné, že ke dni 5. 8. 2025 uplyne doba, po níž žalobce pozbyl řidičské oprávnění a nebude rozhodováno o tom, zda žalobce bude mít ještě po nějakou dobu řidičské oprávnění pozbyté. Soud se neztotožnil s názorem žalovaného, že postup na straně žalobce a jeho zastoupení si nezaslouží právní ochrany, protože má za cíl získání dalšího finančního prospěchu z provádění úkonů a hrazení nákladů řízení žalovaným a vedoucí v případě zrušení rozhodnutí žalovaného pouze k formálnímu procesnímu prodloužení řízení ve věci. K uvedeným okolnostem soud nemohl přihlížet vzhledem k charakteru a následkům porušení ustanovení o řízení ze strany správních orgánů, a proto neshledal prostor pro takové úvahy, kterými by pochybení správních orgánů eliminoval.

Závěr a náklady řízení

29. Soud shledal, že žalovaný nesprávně posoudil otázku podmínek zamítnutí odvolání žalobce pro opožděnost. Soud proto výrokem I. zrušil napadené rozhodnutí postupem podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s. ř. s. V dalším řízení je podle § 78 odst. 5 s. ř. s. žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku.

30. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem III. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci úspěšný, a proto mu přiznal právo na jejich náhradu. Žalobcovy náklady spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč a náklady za zastupování JUDr. Emilem

Flegelem, advokátem, který ve věci učinil tři úkony právní služby - převzetí a přípravu zastoupení, podání žaloby a podání repliky k vyjádření žalovaného – za něž náleží odměna ve výši 4 620 Kč/úkon a náhrada hotových výdajů ve výši 450 Kč/úkon [§ 9 odst. 5, § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. g) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění účinném od 1. 1. 2025], tedy 15 210 Kč. Zástupce žalobce soudu doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, proto soud učinil součástí náhrady nákladů řízení i 21% náhradu daně z přidané hodnoty zaokrouhlené na celé koruny nahoru (§ 146 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu) ve výši 3 195 Kč. Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 18 405 Kč.

31. Lhůta k platbě náhrady nákladů řízení je stanovena podle § 160 odst. 1 v části věty za středníkem zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, místo plnění podle § 149 odst. 1 o. s. ř.; oboje ve spojení s § 64 s. ř. s.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. července 2025

Mgr. Marek Bedřich
předseda senátu